



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,  
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

**Fisher, John**

**Antvverpiae, 1522**

Cavillvs Tertivs.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-35690**

flebat, nec canticū dñi in terra alienā cātare valebat. Et paulo post, Marcū at filiū suū euangelistā dicit, qui ei⁹ in baptis-  
mate dicitur filius effectus. Vnde patet, q̄ priusq̄ Marcum  
Alexandriā de Roma ad euangelizandū mitteret, epistolā  
hanc scripsit. Tpe at̄ Claudij principis, & Petrus & Marcus  
Romā venerūt, & ipse Marcus, descripto Romæ euangelio  
suo, Alexandriā missus est. Vnde colligit̄, quia epistolā hāc  
Petrus, dū quæritur, ubi vel qñ scripserit, locus erat Roma,  
tps Claudij cæsaris. Hactenus Beda. Frontē igitur meretri-  
ciā indutus aduersarius, nihil erubescit aduersus toti⁹ eccle-  
siæ proceres, stolidam suā opinione cōfingere, quū nec vnū  
ex interpretibus sacris, habeat sui mendacij fautorē, sed nec  
vllam. afferre p̄bilitatē pōt, aut ex literis sacris, aut ex p̄-  
fana qualibet historia, q̄ Petr⁹ vnq̄, prope ptes illas accessit  
rit. Et mirū est, si princeps apostolorū ad eā regionē accessis-  
set, q̄ apud nullū scriptorē aliquod itineris ei⁹ vestigiū sup-  
esset, quū de quolibet altero toti⁹ pegrinatiōis suæ descrip-  
ta sit historia. Sed hæc ad responsionis eius conuulsionem  
sufficiunt.

Insignis Vele-  
ni impudentia

### CAVILLVS. TERTIVS.

Si nihil aliud, hoc p̄fecto solū, magno esset argumen-  
to, Petrū Romæ ante priorē etiā Pauli illac aduentū fuisse,  
se, quod dū ē Hierosolymis, vt Lucas in actis apostolorū  
tradit, militibus comitatus, Romā vinc̄tus duceretur, oc-  
currerunt ei fratres ad Appij forum, quibus visis, gratias  
deo egit ille. Nam quo monitore in Christū credidissent,  
si tunc Petrus Romæ abfuerit.

### RESPONSIO.

Christianos p̄tinus post Christi passionē, & nō dūta-  
xat Paulo illac veniēte Romæ fuisse Orosi⁹, Tertullian⁹,  
Platina, imo Christianorū hostis Suetoni⁹ Trāquill⁹ tes-  
tanf, Orosius em̄ libro. viij. ad hūc modū scribit. Postquā  
passus est dñs Iesus Christus, atq; a mortuis resurrexit, &  
discipulos suos ad p̄dicandū misit. Pilatus p̄ses Palæstinæ  
provinciae ad Tiberium impatorē, atq; ad senatū retulit,

de passione & resurrectione Christi, consequentibusque vir-  
tutibus, quæ vel per ipsum factæ fuerant, vel per discipu-  
los eius, in nomine eius fiebant, Et de eo quod certatim cres-  
cente plurimorum fide deus crederetur, Tiberius ergo cum  
suffragio magni fauoris retulit ad senatum, ut Christus de-  
beretur. Senatus indignatione motus, quod non sibi prius  
secundum morem delatum est, ut de suscipiendo cultu prius ip-  
se decerneret, consecrationem Christi recusauit, edicto quoque con-  
stituit, exterminandos esse ex urbe Christianos, precipue  
cum & Seianus prefectus tyberij suscipienda religioni obsti-  
natissime contradiceret, Tiberius tamen edicto accusatoribus  
Christianorum mortem comminatus est, de quo Tertullianus  
in Apologetico aduersus gentiles modestius aliquando  
loquitur. Tiberius (inquit) cuius tempore nomen Christianum  
in seculum introiuit, aut nunciatum sibi ex Syria Palaestinaque,  
illuc veritatem illius diuinitatis reuelarat, detulit ad Senatum,  
cum pro rogatiua suffragij sui, senatus, quia non ipse probauerat,  
respuit, Cæsar in sententia mansit, comminatus periculum  
accusatoribus Christianorum. Omitto dicere quod scri-  
bant Suetonius, & Plinius, hic in Christi, ille vero in Ti-  
berij vita, quibus satis insinuat, tutam fuisse a Tiberij tempo-  
ribus, ad Neronis usque imperium, & sub eius imperio ad usque  
Pauli aduentum, Christianam Romæ religionem, Tertullianus  
non ad stipulante, his verbis. Consulite commentarios vestros,  
illuc reperietis primum Neronem in hanc sectam Cæsari-  
ano gladio ferocisse. Quare nullus mirari debeat tot fratres  
Romæ fuisse, qui Paulo venienti occurrerint, quoniam  
ampliscente etiam illic pietate, ordinatione spiritus sancti,  
nec presbyteri illis defuerant, uti Narcissus, Andronicus,  
Iulias, & cæteri, quatenus nihil opus habuerint Petri præ-  
sentiam desiderasse, quos deinde Paulus quoque ipse cum  
per epistolam faciendorum admonuerat, tum presentialiter  
inuiserat, ut iam abunde in prioris nostri libelli particula  
singula hæc indicauimus.

## RESPONSIO.

**O**bjicit hic aduersarius sibi, quod neminem alium arbi-  
tror obijcere voluisse. Neque enim ex hoc, urgere quisque  
potest, fuisse Romae Petrum. Nam nihil est necesse,  
quod illuc prius accessisset Petrus, quam vlli alij Christiani. Simul  
& credibile est, fratres ipsos, qui tum obviam Paulo vene-  
rant, aliquam ante cum Paulo necessitudinem habuisse, neque  
primum Romae fuisse conuersos ad Christianismum. Debilis  
igitur obiectio est, nec ratione multo robustiori conatur  
aduersarius eam confutare. Quid enim si dum Tiberius im-  
peraret, fratres quidam, facta per Stephani mortem disper-  
sione, quemadmodum in actis traditur, concessissent Ro-  
mam: num ob id non fuisset item praesentia petri necessaria?  
Annon legimus in actis, quod quum audissent apostoli, quod Sama-  
ria per philippum recepisset verbum dei, miserunt ad eos  
Petrum & Ioanem? Ecce quum accepisset ecclesia, Samaritas per  
philippi praedicationem ad fidem fuisse conuersos, & bap-  
tizados, operae precium tamen fuisse duxit, vt nihilominus Pe-  
trus & Ioannes eo se conferrent. Eat nunc Velenus, & argu-  
tetur, Roma narcissum habuit, Andronicumque & Iulianum  
atque priscillam & Aquilam, iccirco nihil opus habuit Petri praesentiam desiderasse. Necessaria profecto fuerat Petri praesentia Romae, quum ob alias causas, tum quod magi Simonis artes apprime callebat, cuius gratia potissimum & Samariam pridem accessit. Nam vt in actis proditur, ille apud Samariam artem exercebat magicam, ac gentem Samariae demetabat, dicens se esse quempiam magnam, cui auscultabant illi a minimo usque ad maximum, dicentes, hic est virtus dei, quae vocatur magna. haecenus ex actis, viij. ca. Ob huius nimirum artes, apostoli qui tum erant Hierosolymis, metuentes ne Samaria conuerteret, Petrum & Ioannem eo miserunt. Pudefactus itaque Simon, ilico recessit Antiochiam, quo & Petrus haud diu postea se recepit. Caeterum & inde quum esset per Petrum fugatus, Romam se contulit. Ob quam rem, & eum secutus Petrus, tandem venit Romam. Nam eadem causa, quae Petrum ante ad Samariam, & post hoc Antiochiam traxit, iam ad eum quoque Romam adire, si non eius conflictationis, quam Romae cum Simone Petrus habuerat, praerogativa scrip-

Actuum. viij.

Actuum. viij.

Aegesippus,  
Orosius.

Eusebius.

tores meminerit, inter quos & Aegesippus est, nemo nobis credat, sed iam ad Orosium veniam<sup>9</sup>, ex cuius historia, nobis aduersarius citat, Tiberij tempore Senatum edicto constituisse, exterminandos ex vrbe Christianos. Quobrem & oportuit Tyberij tēpore, Christianos Romæ fuisse. Sed audiat aduersari<sup>9</sup>, quid idē Orosius eiusdē libri ca. iij. scripserit, in hunc modū. Exordio regni Claudij, Petr<sup>9</sup> apostol<sup>9</sup> dñi nostri Ihesu christi Romam venit, & salutarem cunctis credentibus fidem, fideli verbo docuit, potentissimisq; virtutibus approbauit. Exin, Christiani Romæ esse cœperunt. Hactenus Orosius. Audiat istud Velenus, nempe cœpisse Romæ Christianos post aduentum Petri, & ori digitū apponat. Idem testatur & Eusebius ca. xiiij. libri secundi, de Petro loquens. Salutaris prædicationis verbo, primus in vrbe Roma euangelij sui clauibus, ianuam regni cœlestis aperuit. Ecce primus in vrbe Roma, Petrus verbo salutaris prædicationis, hoc est clauibus Euāgelij sui, cœlestis regni ianuam Romanis aperuit. Nec cōtradicit Orosius sibi. Stat eni & conuersos aliquos ex Iudæa, vt supra diximus, Romam ante Petrum venisse, qui nihil ibi publicitus docuerunt, & tamen Petrum primū fuisse, qui Romanis erat concionat<sup>9</sup>, & ex ipsis Romanis aliquot ad Christianismū conuerterit. Cateri vero, quia præter Orosium nihil alicuius momenti afferunt, nullam a nobis exigunt responsionē. Et hactenus pro responsione ad tertium Cauillū dictū sit.

#### CAVILLVS QVARTVS.

Quibus ea res magis cōperta fieri debuit, atq; discipulis apostolicis, & qui proxime vigerunt post apostolos. At illi hoc nobis indubitato prodidere Petrū & Paulum Romæ passos fuisse, quorum vnus videlicet Lini, Timotheum salutauerat nomine Apostolus dicens, Salutate Eubolus, & Pudens, & Linus. Alterius autem in actis apostolicis celebratur memoria, inquitente Luca, Quidā vero viri adherentes Paulo crediderūt, in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Demaris, & alij cū